

BIBLIOGRAFIA

LA CATEDRAL DE BARCELONA.— "D'ART", núm. 19 (1993), pàgs. 9 a 226. Universitat de Barcelona. Departament d'Art.

La Catedral ha estat fita i model durant segles no solament per a l'estament eclesiàstic sinó també per a una majoria dels laics, en especial els que hi vivien a la vora. La Catedral tenia una projecció cultural i a la vegada institucional, cosa que ens explica la importància que va tenir, a l'edat mitjana, en l'edificació i decoració de les esglésies de la seva diòcesi, amb una difusió dels models arquitectònics i artístics fora del seu propi àmbit d'actuació de govern religiós. Estudiar aquest "monument" de Barcelona ha estat un encert, especialment quan s'han reunit 14 treballs sobre el tema, molts dels quals aporten noves orientacions per a futures recerques. No en farem una llarga ressenya, sinó que intentarem destacar autor i títol dels treballs; la majoria d'aquests queden perfilats pel mateix encapçalament de l'article.

Albert Cubeles obre aquest número monogràfic amb una aportació a l'estudi de la historiografia i bibliografia que ha generat la Catedral aquests darrers anys, titulada "Anotacions sobre la producció historiogràfica a propòsit de la catedral de Barcelona en el període 1882-1952" (pàgs. 15-28). Tanca el número monogràfic d'ART l'únic treball no dedicat a la Catedral però sí a un edifici pròxim i altament relacionat amb la Seu com és el Palau del Bisbe; n'és autora Immaculada Lorés i es titula "L'escultura romànica del Palau Episcopal de Barcelona" (pàgs. 211-226).

Els restants 12 treballs fan referència no solament a l'aspecte constructiu de la Catedral sinó també a la seva projecció cultural. Joan Valero: "Anotacions cronològiques i nous mestres a l'obra del claustre de la Catedral" (pàgs. 29-41); Josep Bracons: "Lupo di Francesco, mestre pisà, autor del sepulcre de Santa Eulàlia" (pàgs. 43-51); Teresa Vicens: "Una iconografia avinyonesa per a la cadira del bisbe de la catedral de Barcelona" (pàgs. 53-64); M. Rosa Terés: "Antoni Canet, un artista itinerant a la catedral de Barcelona" (pàgs. 65-83); Carme Batlle: "La casa i l'obrador de Pere Sanglada, mestre d'imatges de Barcelona (+1408)" (pàgs. 85-95); Maria Rosa Manote: "Pere Joan i la catedral de Barcelona" (pàgs. 97-105); Sílvia Cañellas: "Notícies sobre les vidrieres gòtiques de l'absis de la Seu" (pàgs. 107-119); Rosa Alcoy: "Els Serra dels inicis i la catedral de Barcelona. Aclariments entorn d'un retaule trescentista de Sant Lluís de Tolosa" (pàgs. 121-143); Gaspar Coll: "Els 'Usatges' de la Biblioteca Apostòlica Vaticana: un manuscrit il·luminat trescentista relacionat amb la catedral de Barcelona" (pàgs. 145-168); Francesc Fité: "Jason i Medea, un cicle iconogràfic de la llegenda troiana a l'arqueta de Sant Sever de la catedral de Barcelona" (pàgs. 169-186); Rosa M. Martín: "Els tèxtils medievals de la catedral de Barcelona" (pàgs. 187-203); Joan Bassegoda: "Escuts de la ciutat de Barcelona a la Catedral" (pàgs. 205-209).

Hem d'agrair a Núria de Dalmasas el projecte de dedicar aquest número D'ART a l'estudi de la catedral de Barcelona i haver reunit un grup d'estudiosos com els que han col·laborat en aquestes recerques, cosa que ha permès enriquir els coneixements que es tenien sobre l'edifici i la decoració d'aquesta Seu (segles XIV i XV). Les diferents aportacions tenen un alt nivell d'investigació, són temes poc coneguts i moltes vegades inèdits. La investigació de la història de la catedral de Barcelona no ha quedat esgotada; és una nova contribució, important, extensa i àmplia, pel nombre dels treballs i els temes investigats, emperò hi hem trobat una mancança: una major aportació en l'estudi de la construcció i arquitectura de l'església.

Felicitem Núria de Dalmasas per l'encert en escollir el tema, i els autors per haver contribuït amb uns estudis de tanta qualitat per al millor coneixement de la història de la catedral de Barcelona a l'època gòtica.

Joan-F. Cabestany i Fort